

OBWIESZCZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 20 lutego 1969 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o wyższych szkołach artystycznych.

1. Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1968 r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 46, poz. 334) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o wyższych szkołach artystycznych (Dz. U. z 1967 r. Nr 15, poz. 71 oraz z 1968 r. Nr 46, poz. 334), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) art. 16, art. 20—23 i art. 26 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o wyższych szkołach artystycznych (Dz. U. Nr 20, poz. 88 i z 1967 r. Nr 6, poz. 20) w brzmieniu:

„Art. 16. 1. Wyższe szkoły artystyczne, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podlegały dekretowi z dnia 16 września 1953 r. o szkolnictwie artystycznym (Dz. U. z 1953 r. Nr 43, poz. 212 i z 1958 r. Nr 68, poz. 336), stają się wyższymi szkołami artystycznymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Osoby będące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy studentami wyższych szkół artystycznych określonych w ust. 1 są uprawnione do otrzymania dyplomu z tytułem magistra na warunkach przewidzianych w planach i regulaminach studiów, z zastrzeżeniem wynikającym z ust. 3.

3. Minister Kultury i Sztuki może uznać niektóre wydziały (oddziały, sekcje) lub studia specjalistyczne, istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w wyższych szkołach artystycznych, za studia zawodowe, przewidziane w art. 13 ustawy o szkolnictwie wyższym.

Art. 20. Osoba będąca w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy samodzielnym pracownikiem nauki w wyższej szkole artystycznej zachowuje zajmowane stanowisko samodzielnego pracownika nauki i może być powołana na stanowisko profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego, chociażby nie posiadała stopnia naukowego docenta lub nie odbyła przewodu kwalifikacyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1.

Art. 21. Do osób zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowiskach zastępców profesorów w wyższych szkołach arty-

stycznych stosuje się odpowiednio przepisy art. 147 ustawy o szkołach wyższych, z tym że:

- 1) termin do zachowania stanowisk przez te osoby ustala się na dzień 30 września 1963 r.,
- 2) w zakresie dyscyplin artystycznych warunek uzyskania stopnia naukowego docenta zmienia się na warunek uzyskania kwalifikacji artystycznych i pedagogicznych, o których mowa w art. 11 ust. 1.

Art. 22. Osoby będące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pomocniczymi pracownikami nauki mogą zachować zajmowane stanowiska do dnia 30 września 1963 r.

Art. 23. Przepis art. 149 ustawy o szkołach wyższych stosuje się odpowiednio do stanowiska dyrektora biblioteki głównej w wyższej szkole artystycznej, z tym że okres pięcioletni liczy się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 2) art. 2, 3 i 6 ustawy z dnia 14 lutego 1967 r. o zmianie ustawy o wyższych szkołach artystycznych (Dz. U. Nr 6, poz. 20) w brzmieniu:

„Art. 2. Osoby zajmujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stanowiska rektorów, prorektorów, dziekanów i prodziekanów zachowują te stanowiska do czasu upływu ich kadencji.

Art. 3. 1. Stosunek służbowy asystentów, starszych asystentów i adiunktów, zawiany na podstawie przepisów dotychczasowych, trwa aż do upływu okresu, na który nastąpiło mianowanie.

2. Po upływie okresu powołania odnowienie powołania może nastąpić na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

3. Asystentom, którym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odnowiono powołanie na stanowisko po raz pierwszy, można je odnowić jeszcze na jeden okres roczny.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 3) art. 7 ustawy z dnia 20 grudnia 1968 r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 46, poz. 334) w brzmieniu:

„Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”.

Minister Kultury i Sztuki: L. Motyka

Załącznik do obwieszczenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 20 lutego 1969 r. (poz. 48).

USTAWA

z dnia 29 marca 1962 r.

o wyższych szkołach artystycznych.

Art. 1. Wyższe szkoły artystyczne są szkołami wyższymi, na które rozciąga się przepisy ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31) — ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.

Art. 2. 1. Uprawnienia zastrzeżone w ustawie o szkolnictwie wyższym dla Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego przysługują odpowiednio Ministrowi Kultury i Sztuki, z wyjątkiem uprawnień określonych w art. 62, 63, 84 ust. 3 i w stosunku do nauczycieli wychowania fizycznego w art. 85 ust. 2.

2. Minister Kultury i Sztuki wydaje przepisy wykonawcze przewidziane w art. 52 ust. 3 i art. 75 ustawy o szkolnictwie wyższym wspólnie z Ministrem Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, a przewidziane w art. 46 ust. 4 i art. 49 ust. 3 — w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.

3. Programy przedmiotów ideologicznych objętych nauczaniem w wyższych szkołach artystycznych Minister Kultury i Sztuki uzgadnia z Ministrem Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.

Art. 3. Przez użyte w przepisach ustawy o szkolnictwie wyższym określenia:

- 1) dziedziny wiedzy, gałęzie nauki, dyscypliny naukowe, kierunki naukowe, kadry naukowe — należy również rozumieć odpowiednio: dziedziny sztuki, gałęzie sztuki, dyscypliny artystyczne, kierunki artystyczne, kadry naukowo-dydaktyczne;
- 2) badania naukowe, praca badawcza, praca badawczo-naukowa, praca naukowa — należy również rozumieć pracę artystyczną;
- 3) dorobek naukowy, osiągnięcia naukowe, kwalifikacje naukowe — należy również rozumieć odpowiednio: dorobek artystyczny, osiągnięcia artystyczne, kwalifikacje artystyczne.

Art. 4. Przy Ministrze Kultury i Sztuki działa Rada Wyższego Szkolnictwa Artystycznego, zwana w dalszym ciągu „Radą”, do której odnoszą się odpowiednio przepisy ustawy o szkolnictwie wyższym dotyczące Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

Art. 5. W wyższych szkołach artystycznych można tworzyć instytuty międzyuczelniane z zakresem działania wykraczającym poza zadania szkoły. W szczególności zakres działania instytutu międzyuczelnianego powinien obejmować koordynację działalności odpowiednich katedr innych wyższych szkół artystycznych oraz badania w zakresie metodologii nauczania przedmiotów artystycznych w szkołach artystycznych I i II stopnia.

Art. 6. Za zgodą Ministra Kultury i Sztuki senat może powołać do swego składu także prodziekanów.

Art. 7. Posiadanie stopnia naukowego nie stanowi warunku powołania na stanowisko pracownika naukowo-dydaktycznego w zakresie dyscyplin artystycznych.

Art. 8. 1. Warunkiem powołania na stanowisko docenta w zakresie dyscyplin artystycznych jest posiadanie kwalifikacji artystycznych i pedagogicznych stwierdzonych w drodze przewodu kwalifikacyjnego. Przewód kwalifikacyjny przeprowadza rada wydziału (rada innej jednostki organizacyjnej) jedynie na wakujące stanowisko docenta.

2. Do przewodu kwalifikacyjnego może być dopuszczona osoba:

- 1) której osiągnięcia artystyczne stanowią twórczy wkład do rozwoju danej gałęzi sztuki;
- 2) która posiada dyplom z tytułem magistra lub dyplom (świadcstwo) równorzędny albo ukończoną wyższą szkołę zawodową lub studia równorzędne.

3. W wyjątkowych przypadkach za zgodą Ministra Kultury i Sztuki, wyrażoną po zasięgnięciu opinii Rady Wyższego Szkolnictwa Artystycznego, do przewodu kwalifikacyjnego może być dopuszczona osoba, która nie odpowiada warunkowi określёнemu w ust. 2 pkt 2.

4. Przewód kwalifikacyjny obejmuje:

- 1) ocenę kwalifikacji artystycznych kandydata na podstawie całego jego dorobku artystycznego ze szczególnym uwzględnieniem pracy kwalifikacyjnej,
- 2) kolokwium kwalifikacyjne,
- 3) wykład kwalifikacyjny,
- 4) powzięcie przez radę wydziału (radę innej jednostki organizacyjnej) uchwały o posiadaniu przez kandydata kwalifikacji artystycznych i pedagogicznych do objęcia stanowiska docenta.

5. Praca kwalifikacyjna powinna stanowić twórczy wkład do rozwoju danej gałęzi sztuki.

6. Rada wydziału (rada innej jednostki organizacyjnej) może w uzasadnionych przypadkach zwolnić kandydata od wykładu kwalifikacyjnego.

7. Prawo do przeprowadzania przewodu kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, może być nadane tym wydziałom (innym jednostkom organizacyjnym) wyższych szkół artystycznych, które w zakresie danej gałęzi sztuki lub dyscypliny artystycznej tworzą środowisko artystyczne o odpowiednio wysokim poziomie.

8. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki, jakim powinno odpowiadać środowisko artystyczne wydziałów (innych jednostek organizacyjnych) wyższej szkoły artystycznej, aby mogły uzyskać uprawnienie do przeprowadzania przewodów kwalifikacyjnych.

9. Minister Kultury i Sztuki ustala wykaz wydziałów (innych jednostek organizacyjnych) wyższych szkół artystycznych, uprawnionych do przeprowadzania przewodu kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1.

10. Minister Kultury i Sztuki po zasięgnięciu opinii Rady określi w drodze rozporządzenia warunki i tryb przewodu kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1.

Art. 9. W wyjątkowych przypadkach uzasadnionych potrzebami szkoły można na stanowisko docenta w zakresie

dyscyplin artystycznych powołać osobę, która nie odbyła przewodu kwalifikacyjnego określonego w art. 8 ust. 1, jednakże posiada wysokie kwalifikacje artystyczne i poważne osiągnięcia w pracy artystycznej lub w pracy naukowo-dydaktycznej, niezbędne do objęcia stanowiska docenta.

Art. 10. W wyjątkowych przypadkach za zgodą Ministra Kultury i Sztuki na stanowisko adiunkta w zakresie dyscyplin artystycznych może być powołana osoba nie posiadająca dyplomu magistra lub dyplomu równorzędnego, jeżeli odpowiada innym warunkom obowiązującym kandydatów na to stanowisko.

Art. 11. 1. Osobom zajmującym stanowiska starszych asystentów lub adiunktów w zakresie dyscyplin artystycznych może być przyznane stypendium naukowe lub udzielony płatny urlop dla twórczej działalności, mającej na celu podniesienie kwalifikacji artystycznych wymaganych od kandydatów na stanowisko adiunkta lub docenta.

2. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach starszym asystentom i adiunktom w zakresie dyscyplin artystycznych może być przyznane stypendium i udzielony równocześnie płatny urlop.

3. Wysokość, warunki i tryb przyznawania stypendiów oraz udzielania urlopów, o których mowa w ust. 1 i 2, określili w drodze rozporządzenia Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

Art. 12. W wyjątkowych przypadkach uzasadnionych potrzebami szkoły na stanowisko wykładowcy lub starszego wykładowcy w zakresie dyscyplin artystycznych można powołać za zgodą Ministra Kultury i Sztuki również osobę, która, nie mając dyplomu określonego w art. 80 ustawy o szkolnictwie wyższym, posiada jednak kwalifikacje artystyczne niezbędne do zajęcia stanowiska wykładowcy lub starszego wykładowcy w wyższej szkole artystycznej.

Art. 13. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio w zakresie dyscyplin artystycznych w szkołach wyższych podległych innym ministrom.

Art. 14. Do wyższych szkół artystycznych nie odnoszą się zawarte w ustawie o szkolnictwie wyższym przepisy o szkołach wyższych niepaństwowych.

Art. 15. 1. Równorzędne z dyplomem nadającym tytuł magistra są następujące dyplomy i świadectwa:

- 1) dyplom lub świadectwo równorzędne stwierdzające ukończenie przed dniem 1 września 1939 r. jednej z następujących wyższych szkół plastycznych:

- a) Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie,
- b) Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie,
- c) Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Stefana Batorego w Wilnie,
- d) Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie

— pod warunkiem, że posiadacz dyplomu (równorzędnego świadectwa) ukończył studia o czteroletnim co najmniej programie nauczania;

- 2) dyplom lub świadectwo równorzędne stwierdzające ukończenie przed dniem 1 września 1939 r. jednej z następujących wyższych szkół muzycznych:

- a) Państwowego Konserwatorium Muzycznego w Warszawie, dawniej Warszawskiego Instytutu Muzycznego,
- b) Państwowego Konserwatorium Muzycznego w Poznaniu,
- c) Śląskiego Konserwatorium Muzycznego w Katowicach, dawniej Państwowego Konserwatorium Muzycznego

— pod warunkiem, że posiadacz dyplomu (równorzędnego świadectwa) ukończył studia o czteroletnim co najmniej programie nauczania;

- 3) dyplom stwierdzający ukończenie studiów na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. M. Kopernika w Toruniu;

- 4) dyplom stwierdzający ukończenie w okresie od 1945 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jednej z państwowych wyższych szkół artystycznych w kraju: muzycznej, plastycznej, teatralnej oraz filmowej lub świadectwo równorzędne dyplomowi albo tymczasowe świadectwo, stwierdzające ukończenie studiów w okresie od 1945 r. do dnia 14 marca 1951 r. w Akademii Sztuk Pięknych (Akademii Sztuk Plastycznych) w Warszawie lub w Akademii Sztuk Pięknych (Akademii Sztuk Plastycznych) w Krakowie, pod warunkiem że posiadacz dyplomu lub świadectwa ukończył studia o co najmniej czteroletnim programie nauczania.

2. Ilekroć ustawa o szkolnictwie wyższym lub inna ustawa wymaga wykształcenia z tytułem magistra, warunek ten uważa się za spełniony przez posiadanie wykształcenia równorzędnego, o którym mowa w ust. 1.

Art. 16. Osoby posiadające dyplomy (równorzędne świadectwa) wymienione w przepisach art. 15 ust. 1 pkt 1 oraz pkt 2, a nie spełniające warunków określonych w tych przepisach, traktuje się na równi w zakresie wynagrodzenia z tytułu wykonywanej pracy z osobami posiadającymi wykształcenie wyższe z tytułem magistra.

Art. 17. Na stanowiska wykładowców bądź starszych wykładowców mogą być powoływane również osoby:

- 1) wymienione w art. 16,
- 2) posiadające dyplom lub świadectwo równorzędne stwierdzające ukończenie przed dniem 1 września 1939 r. następujących studiów teatralnych:

- a) Oddziału Dramatycznego przy Państwowym Konserwatorium Muzycznym w Warszawie,
- b) Państwowego Instytutu Sztuki Teatralnej w Warszawie.

Art. 18. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie pozostają w mocy przepisy dotychczasowe ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.

Art. 19. Tracą moc:

- 1) art. 2 ust. 2 i 3, art. 4 pkt 2 i art. 10—15 dekretu z dnia 16 września 1953 r. o szkolnictwie artystycznym (Dz. U. z 1953 r. Nr 43, poz. 212 i z 1958 r. Nr 68, poz. 336),
- 2) art. 151 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336).